

РЕШЕНИЕ

№ 1942

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1157** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.118 от КСО.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №Ц 1040-21-482/08.12.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане №РЖ-5-21-00755823/15.09.2020г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № РА-5-21-00755823/19.05.2020г. в размер на 12 690,80лева общо - главница и лихва.

Иска се в жалбата да бъде отменено като незаконосъобразно решението и потвърденото с него разпореждане, тъй като са издадени в нарушение на материалните и процесуални разпоредби на КСО. Дружеството е извършвало дейност през 2018г. и 2019г., представени са счетоводни документи и оборотни ведомости, публикувани ГФО за 2019г., декларация по чл.92 от ЗКПО за 2019г. Ревизията е извършена преди крайния срок за подаване на коригиращи отчети и данъчни декларации. Дружеството е сключвало търговски сделки, приело е депозит във връзка с продажба на имот в [населено място], който е върнат, поради отказ от покупка. Дружеството не е отчетело приход от тази сделка, но е извършвало дейност по повод намиране на потенциален клиент за продажбата, дейността е извършвана от служителя на трудов договор Е. И. Г.. Дружеството е водило редовно счетоводство, подавало е месечни декларации образец 1, няма непогасени осигурителни вноски и данъчни задължения. Паричните обезщетения не са получавани от дружеството, а са превеждани директно на служителя. Дружеството притежава ДМА и сгради няма умисъл, относно усвояване на средства от НОИ, няма нанесена щета на бюджета.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат, който поддържа жалбата. Претендира разноски по списък.

Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Постъпили са писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На осигурителя [фирма] е съставен ревизионен акт за начет № РА-5-21-00755823/19.05.2020г. за извършена частична ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване за сумата 12 690,80 лева, от които 11 267,69 лева - главница и 1 423,11 лева - лихва, за неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност на Е. И. Г. за периода 2018г. -2019г. Въз основа на ревизионния акт за начет и изготвеното мотивирано заключение по чл.110, ал.2 от КСО, Ръководителят на контрола по разходите на ДОО е издал Разпореждане № РЖ-5-21-00810261/15.09.2020г. за внасяне на установения начет.

Във връзка с отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ на лицето Е. И. Г. е изискано извършване на проверка на разходите на ДОО на осигурителя [фирма] от контролен орган на ТП на НОИ С.-град. Във връзка с назначената проверка от осигурителя са представени три броя трудови договори на Е. И. Г.; три броя заповеди за прекратяване на трудовите му правоотношения; разплащателни ведомости на [фирма] за периода от м.01.2016г. до м.02.2020г. По време на проверката, от осигурителя са изпратени и годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО само за финансовите 2016г. и 2017г.

Въз основа на представените документи е установено, че Е. И. Г. първоначално е бил назначен в [фирма] с трудов договор № 5 от 27.01.2016г. на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ, на длъжност „управител“ с месторабота [населено място], с работно време 8 часа и основно месечно трудово възнаграждение в размер на 2 400лв., считано от 28.01.2016г. Трудовото правоотношение на Е. И. Г. по цитирания договор е прекратено със Заповед № 5 от 13.04.2017г. на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ, считано от 18.04.2017г. Съгласно представените разчетно - платежни ведомости трудовите възнаграждения на лицето за периода са изплатени в брой срещу подпис, като данните за осигурителен стаж и доход съответстват на подадените в Регистъра на осигурените лица от осигурителя данни на основание чл.5, ал.4 от КСО с декларация обр. № 1 по реда на Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.). Със следващ трудов договор № 6 от 28.04.2017г. Е. И. Г. е назначен отново в [фирма] на основание чл.111 от КТ, на длъжност „финансов мениджър“, с месторабота [населено място], при четиричасов работен ден съгласно график, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 3 000 лв., считано от 01.05.2017г. Трудовото правоотношение по договора е прекратено със Заповед № 7 от 07.06.2018г., считано от 08.06.2018 г., отново по взаимно съгласие (чл.325, ал.1, т.1 от КТ). От представените ведомости за периода е установено, че на Е. Г. е начислявано месечно възнаграждение в размер на 3 000лв. (при макс. осигурителен доход 2 600лв.), като до м.03.2018г. са удържани осигурителни вноски за ДОО, НЗОК и ДЗПО от лицето и е

изплатена сума срещу подпис, а за периода м.04.2018г. - м.05.2018г. е бил удържан само Д.. За м.06.2018г. също са удържани осигурителни вноски за сметка на лицето.

При проверка в Регистъра на осигурените лица (Р.) е установено, че от [фирма] за Е. И. Г. са подавани данни с декларация обр. № 1, като за периода м.05.2017г. - м.04.2018г. вкл. са декларирани дни без вноски зачетени за осигурителен стаж, тъй като лицето е осигурено на друго основание по трудово правоотношение на пълен работен ден върху максимален размер на осигурителния доход определен със Закона за бюджета на ДОО за съответната година. За м.05 и м.06.2018г. подадените данни съответстват на данните в представените разплащателни ведомости.

Съгласно трудов договор № 07 от 07.06.2018г. Е. И. Г. е отново назначен в [фирма] на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ, на длъжност „финансов мениджър“ с месторабота [населено място] при работа на 8 /осем/ часа, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 3000лв., считано от 08.06.2018г. Последното трудово правоотношение на Е. Г. е прекратено, считано от 17.02.2020г. със Заповед № 8 от 14.02.2020г. на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ, поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

Проверката е установила, че данните за осигурителен стаж и доход на Е. И. Г. от представените ведомости за работни заплати съответстват на подадените данни за осигурителен стаж и доход в Регистъра на осигурените лица, на основание чл.5, ал.4 от КСО с декларация обр. № 1. При проверка в Регистър „Трудови договори“ е установено, че от [фирма] за периода 2016г. до 2020г. е имало назначени само две лица по трудови правоотношения: Е. И. Г. на длъжности „управител“ и „финансов мениджър“ и Е. Т. М. на длъжност „камериерка хотел“, чието правоотношение е прекратено от 29.05.2017г. Проверката е установила, че след 2017г. данните за осигурителен стаж и доход по чл.5, ал.4 от КСО с декларация обр. № 1 за наетите лица са били подавани еднократно за няколко месеца назад, в нарушение на установения с Наредба №Н-8/29.12.2005г. на министъра на финансите (отм.) ред.

От представените от осигурителя годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО само за финансовите 2016г. и 2017г., от извършена допълнителна проверка на публикувани в Търговския регистър, съгласно чл.38, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ годишни финансови отчети на [фирма] контролният орган е установил следните несъответствия:

-за 2016г. по ведомости са начислени възнаграждения в размер на 28 016,67 лв., а по ОПР разходи за възнаграждения до 10 000,00 лв.;

-за 2017г. по ведомости са начислени и изплатени (срещу подпис) възнаграждения в размер на 33 685,36 лв., а в ОПР в публикувания в Търговския регистър ГФО като разходи за възнаграждения е декларирано 0,00 лв., както и в счетоводния баланс за 2017г. като касова наличност също е посочено 0.00 лв.

-за 2018г. по ведомости начислени и изплатени възнаграждения за 31 512,14 лв., по ОПР към ГФО за същата година, публикуван в Търговския регистър, разходи за възнаграждения - 0,00 лв., съответстващ на данните за касова наличност, деклариран в счетоводния баланс като съставна част на ГФО. Подадена декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч от С. В. Г. за неупражняване на стопанска дейност, която съответства на данните в ГФО;

-за 2019г. по ведомости възнаграждения в размер на 18 749,07 лв. и подадена декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч от С. В. Г. за неупражняване на стопанска дейност.

От горното следва, че отразеното във ведомостите за заплати не съответства на обявеното финансови състояние на дружеството, както и са противоречиви подадените данни за упражняване или неупражняване на стопанска дейност.

След направения анализ на изпратените от осигурителя [фирма] документи и публикуваните в Търговския регистър обстоятелства, контролният орган е приел, че са нанесени щети на фонд „Общо заболяване и майчинство“ на ДОО, т.к. подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО в Р. не съответстват на действителното фактическо състояние относно осигурителния статус на Е. И. Г., а са послужили за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване и злополука (нетрудова) за продължителни периоди през 2018г. и 2019г. Доказателствата сочат, че за 2017г. дружеството не е осъществявало дейност, която да обуславя изплащане на трудово възнаграждение в размер на 3 000лв., при четиричасов работен ден, а съгласно изрично декларираното от управителя през 2018г. и 2019г. дружеството изобщо не е упражнявало дейност.

Във връзка с установените неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност е издадена Заповед № СЗ-5-21-0074572/0/13.04.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за изменение на Заповед №ЗР-5-21-00733483/10.03.2020г., като е възложено извършване на частична ревизия по разходите на ДОО. Съставен е ревизионен акт за начет за установени неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност на Е. И. Г. за периода 2018г. - 2019г. поради събраните доказателства за неосъществяване на стопанска дейност от дружеството, съответно недоказана трудова дейност от лицето, която е основание за наличие на осигурително правоотношение, съгласно чл.10 от КСО.

С оглед установеното несъответствие на данните в Р., на осигурителя [фирма] са издадени и връчени на 27.08.2020г. Задължителни предписания № ЗД-1-21-00756329/19.05.2020г. за заличаване на подадената информация за времето от м. 01.2017г. до м.02.2020г.

Съгласно назначената по делото счетоводна експертиза (стр.9) в ОПР за 2018г. да посочени 0 хил. лв., което не отговаря на счетоводните записвания. По представен счетоводен баланс към 31.12.2018г. представените суми в колона „текуща година“ са идентични с тези в колона „предходна година“, т.е. няма изменение във финансовото и имущественото състояние на дружеството.

Според експертизата за 2019г. няма заявен за публикуване ГФО в ТР. На лист 35-66 от делото е представен ГФО за 2019г., който не е приет от НСИ. На лист 45 от делото е представен ОПР като за общо приходи и общо разходи за 2019г. са посочени съответно 2 хил. лв. и 2 хил. лв., като по този начин е деклариран нулев счетоводен резултат. От счетоводния баланс към 31.12.2019г. прави впечатление, че представените суми в колона „предходна година“ са идентични с тези за 2017г., а не както се очаква да са със сумите за 2018г.

Предвид изложената фактическа обстановка, Административен съд - София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното решение на Директора на ТП на НОИ С. град е постановено от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и в

съответствие с действащите материалноправни разпоредби. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане за събиране на сумите по Р..

Съгласно разпоредбата на чл.10 от КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО, за да е осигурено едно лице то трябва да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на регистриран в ТД на НАП трудов договор, подаването на данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО в Р. и внасянето на осигурителни вноски не е основание за възникване на осигурително правоотношение и произтичащите от него права на парични обезщетения, помощи и пенсии. Необходимо е лицето да е упражнявало трудова дейност, за която му се следва възнаграждение, върху което се начисляват дължимите осигурителни вноски.

Според чл.38, ал.1 от ЗСч всички търговци по смисъла на ТЗ са длъжни да публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.9 т. 2 от ЗСч, ал.1 - 8 не се прилагат за: всички останали предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период; това обстоятелство се декларира еднократно за първия отчетен период, в който не е осъществявана дейност, с декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите; декларацията се публикува в срок до 31 март на следващата година. § 1, т.30 от ПЗР на ЗСЧ дефинира „предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период“ като предприятия, за които едновременно са налице следните условия: а)

през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1 , ал 1 от ТЗ; б)през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно ЗСч и приложимите счетоводни стандарти; в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба; г)не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че дружество [фирма] е осъществявало дейност през 2018г. и 2019г. след като неговият управител изрично е декларирал в противното ТР с декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. Събраните в хода на проверката по разходите на ДОО, преобразувана в частична ревизия по разходите на ДОО, доказателства категорично сочат, че дружеството не е упражнявало стопанска дейност и през целия период 2017г. - 2020г., за да се приеме, че по сключените през 2017г. и 2018г. трудови договори с Е. И. Г. е възникнало действително осигурително отношение.

Свидетелят П. Г. не установява извършвана трудова дейност от лицето, на което са изплатени обезщетенията за временна неработоспособност. В съдебно заседание е разпитан като свидетел и Е. И. Г., но неговите показания не могат да се кредитират изцяло и без съмнение, тъй като обезщетенията по процесните болнични листове са изплатени от дружеството – жалбоподател именно на него и се явява заинтересован от изхода на делото. Освен това управителката на [фирма] е негова бивша съпруга. Заявява, че фирмата е осъществявала хотелиерска дейност, като той е извършвал различни дейности по настаняване на гости. В съдебно заседание са представени издадени на [фирма] през 2018г. и 2019г. фактури за ползвана електроенергия и договор за наемане от 01.01.2016г. на оборудван и обзаведен семеен хотел, чийто

собственик е С. В. Г. - управител на наемателя [фирма]. Представените фактури за електроенергия и договора за наем между свързани лица не доказват дори и косвено трудова дейност по настаняване на гости в имота, който е бивш жилищен, със сменено предназначение на семеен хотел, тъй като няма доказателства от кой е ползвана електроенергията, фактурирана на дружеството.

Фактурите са представени едва в съдебно заседание на 11.10.2021г. и на 17.01.2022г., експертизата ги е съобщила и описала, но при извършена проверка в счетоводството на жалбоподателя е установила следното:

„През 2019 г. [фирма] отчита разходи в общ размер на 30 331.20 лв., които Разходи за материали – 840 лв., Разходи за външни услуги – 1 048 лв. – представляващи 740 лв. такса битови отпадъци и 308 лв. данък недвижими имоти за недвижимия имот Студио № 1 в [населено място], Разходи за амортизация – 1 599.96 лв., Разходи за заплати 22 001.07 лв., Разходи за социални осигуровки и надбавки – 4 262.17лв., Други разходи - 580.00 лв.

През 2018г. и 2019г. в счетоводството има една фактура за покупка на материали, има една фактура за разходи за подобрене на актив студио, за всеки един от календарните месеци на 2018г. и 2019г. има и са представени фактури за използвана електроенергия (общ брой на издадените фактури от 24), които не са намерили счетоводно отражение за съответната година, разходите за външни услуги представляват разходи за данък сгради и такса смет за всяка една от годините, в разходите за заплати и осигуровки има начислени суми в повече за всяка една от годините, има отписване на вземания по три фактури и няма отписване на задължения. Цитираните разходи са осчетоводени по счетоводните сметки, с изключение на фактурите за електроенергия.

Фактури с посочените номера, представени по делото от доставчик Е.-про Продажби АД не са осчетоводявани от страна на И. 2004 Е. в счетоводните регистри за 2019г. Самият обект не се отчита в никоя от сметките на гр. 20 в Индивидуалния сметкоплан.

На въпроса „Има ли получени плащания и/или депозити по сключени сделки в [фирма], във връзка с осъществявана търговска дейност през 2019г. по банков или касов път и дали са осчетоводени?“ вещото лице отговаря, че на 04.01.2019г. от [фирма] е издадена една единствена фактура [ЕГН]/04.01.2019 г. с получател С. Х. Х. и основание „Наем студио [населено място]“ за сумата от 2 100.00 лв. За начин на разплащане е посочен „в брой“. За осчетоводяване на фактурата е съставена следната счетоводна статия Дебит сметка 422 Подотчетни лица, Е. Г. / Кредит сметка 702 Постъпления от продажби на услуги със сумата от 2 100.00 лв. Няма съставена счетоводна статия за полученото плащане, а е налице счетоводна статия за формиране на вземане от подотчетно лице Е. Г.. Дневен финансов отчет от касов апарат за този ден няма, тъй като дружеството няма касов апарат.

През м.02.2018г. има издадена фактура за получен депозит по повод на предстояща продажба студио в [населено място] за 400.00 лв., с начин на разплащане в брой. През м.03.2018г. има издадено кредитно известие и връщане на сумата.

През 2018г. и 2019г. няма регистрирани движения по банковата сметка свързани с осъществявана търговска дейност в счетоводството на дружеството.

През 2018г. и 2019г. счетоводството се осъществява от правоспособно лице и в допустима от ЗСч облигационна форма на правоотношение. При неговото водене не са спазени основни изисквания на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти, а именно:

Стопанските операции не се регистрират всеобхватно и в хронологичен ред (чл. 3, ал. 2 от ЗСч);

Разходите не се признават за периода на възникването им, а се отсрочват като разходи за бъдещи периоди, без да са налице основания за това. Това води до надценяване на активите на дружеството и подценяване на собствения капитал, раздел финансов резултат за съответния период.

Налице са счетоводни операции, за които не е налице документална обоснованост на разхода – осчетоводени в повече разходи за заплати и осигуровки.

Налице са разходооправдателни документи (фактури за електроенергия), които не са намерили счетоводно отражение за съответната година. Реализираните приходи са отнесени в намаление на разходите за бъдещи периоди, а не към текущия финансов резултат печалба/загуба. Декларираните данни в ГФО за 2018 г. и 2019 г. не отговарят на счетоводните записвания. Декларираните данни в ГФО за 2018 г. и 2019 г. не отговарят на данните в декларациите по чл. 92 от ЗКПО.“

От заключението на вещото лице следва, че счетоводно са отчитани единствено разходи – за заплати, амортизации, осигуровки, данък сгради, но няма осчетоводявани приходи от дейност по предоставяне на хотелиерски услуги. Този извод от заключението на вещото лице изцяло съвпада с приетото от административния орган, че дружеството не доказва извършване на търговска дейност – хотелиерство, следователно и недоказана е трудовата дейност, описана в свидетелските показания на Е. И. Г..

Неоснователна е и претенцията, че не са съобразени, обсъдени и разгледани при издаване на оспорения административен акт допълнително представените с жалбата до горестоящия орган ГДД за 2019г. и ГФО, ОПР и С. за 2019г. Същите са анализирани в съвкупност с всички останали дъбрани доказателства. Приложения ГФО за 2019г. е без входящ номер за приемане в НАП и НСИ, а данните, посочени в него да в противоречие на данните от разплащателните ведомости, в противоречие и на данните вписани в приложената ГДД и на публично оповестените данни от дружеството в подадения ГФО в ТР. Същите са изготвени след издаване на задължителните предписания и Р..

Съгласно чл.110, ал.1, т.1 от КСО контролните органи на НОИ съставят на физическите или юридически лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж и осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им.

От [фирма] са представени Удостоверения - Приложения № 9 към чл.8, ал.1 и чл.11, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО с декларирано право на изплащане на парични обезщетения по редица болнични листове за периода от 11.06.2018г. до 18.08.2018г.; за периода от 07.01.2019г. до 21.05.2019г. и за периода от 02.09.2019г. до 09.09.2019г. Декларирано е, че Е. И. Г. е осигурено лице за риска „общо заболяване и майчинство“, без да са представени при проверката безспорни доказателства за осъществявана от него трудова дейност, за която подлежи на осигуряване. Налице е пряка причинна връзка между причинената щета на ДОО и поведение на осигурителя, който е подал удостоверения за изплащане на обезщетения по болничните листове за временна неработоспособност. С оглед наличието на всички предпоставки по чл. 110, ал.1, т.1 от КСО имуществената отговорност на осигурителя е била правилно и законосъобразно ангажирана със съставяне на Р. и издаване на разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Поради горното, оспореното Решение на ръководителя на ТП на НОИ С. - град е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли. При този изход на делото на ответника се дължи поисканото своевременно юрисконсултско

възнаграждение, което съдът определя на основание чл.25, ал.1 от НПП вр. с чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл.144 АПК в размер на 150 / сто и петдесет/ лева.
На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №Ц 1040-21-482/08.12.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане №РЖ-5-21-00755823/15.09.2020г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № РА-5-21-00755823/19.05.2020г. в размер на 12 690,80лева общо - главница и лихва.
ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 / сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: